

[J. M. Pedersen.]

sige: de fleste af dem. Det ærede medlem beklagede sig over, at jeg ikke, da jeg nu har gået herinde i tre år, noget tidligere har gjort ham opmærksom på, at han lavede ulykker, for så kunne nogle af dem have været undgået. Må jeg tage det som et tilsagn om, at det ærede medlem, hvis jeg i fremtiden kommer og advarer mod følgerne af nogle lovforslag, der bliver fremsat, vil tage hensyn til det, for så er vi ved at kunne komme på talefod; det vil jeg sætte meget stor pris på.

Det ærede medlem berørte spørgsmålet om huslejeloven, som jeg var inde på i går, men det ærede medlem havde ikke rigtig forstået mine synspunkter. Jeg sagde, at det var huslejeloven, der var årsagen til, at vi havde fået boligstøtteloven, idet man gennem huslejeloven havde taget dispositionsretten fra grundejerne, derfor var de private ikke mere så interesserede i at bygge, og følgelig måtte byggeriet overlades til det offentlige. Det ærede medlem ville klare det ved at komme med en statistik over den stigning, der havde været i byggeriet. Ja, med den bolignød, vi har været ude i, og med den befolkningstilvækst, der er, skulle der jo også gerne være en stigning. Men selvom det nu af statistikken — som jeg ikke har fået noteret op — fremgik, at også de private har bygget mere, end de har gjort tidligere, er dermed ikke ført bevis for, at de private ikke ville have bygget endnu mere, hvis man ikke havde taget dispositionsretten fra dem, men tværtimod havde skabt forhold, så de havde muligheder for at bygge. Det forsvar synes jeg altså ikke er meget værd.

Det ærede medlem talte dernæst om afbetalingsloven, som jeg kritiserede i går, og han sagde, at vi netop havde gennemført den nye afbetalingslov for at hindre de misbrug og den urimelige konkurrence, som fandt sted blandt dem, der solgte på afbetaling, idet en del solgte med den mindst mulige udbetaling, så kongens foged i mange tilfælde måtte ud og hente varerne hos folk, der ikke kunne betale. Ja, men den nye afbetalingslov, vi har fået, har jo ikke forandret denne situation; der kan stadig sælges med en lille udbetaling. Jeg nævnte i går, at der findes kapitalstærke firmaer, som kan sælge med så lille en ud-

betaling, som det nu passer dem; jeg er nok klar over, at så har de ikke som ved den egentlige afbetalingshandel ejendomsretten til det solgte; men det foregår på forskellige måder; nogle kræver, at køberne skal stille kautionister, og så må folk se at få familie, venner og bekendte til at kautionere ved disse salg med lille udbetaling. Men det kan altså stadigvæk ske, at kongens foged må hente varerne, når de ikke kan klare at betale. Efter den nye lovs gennemførelse er det i virkeligheden kun de kapitalstærke firmaer, der har muligheder med hensyn til salg på afbetaling; de mindre kapitalstærke, som ikke selv kan finansiere et sådant salg, må have det finansieret gennem finansieringsselskaber, og så er de nødt til at overholde loven og kræve den udbetaling på 25 pct., som loven påbyder. Det er her, skellet ligger; det er nu blevet vanskeligt at sælge på afbetaling for dem, der ikke selv har kapital til at finansiere et sådant salg.

Det, jeg kritiserer, er, at vi har lavet en lov, som favoriserer de største, de rige virksomheder på bekostning af de små. Det kan ikke være vor opgave og allermindst de radikales, de, som altid mener at varetage mellemklassens og de smås interesser. Her er de radikale kommet til at varetage de største firmaers, de kapitalstærkes interesser, det er deres interesser, der varetages gennem denne lov, og det er det, jeg kritiserer.

Med hensyn til valgloven kunne det selvfølgelig misforstås — det kan jeg godt se nu af fortrykket — så at det kunne lyde, som om jeg talte om alle de fire gamle partier. Jeg er godt nok klar over, at det radikale venstre er modstander af den valglov, vi har, og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard føjede jo også til, at det radikale venstre endda havde ført en meget kraftig kamp mod denne valglov. Det er dér, det efter min mening halter lidt, for jeg husker jo fra sidste samling, at der rigtigt nok kom et forslag frem om en ændring af valgloven, som ville afskaffe den bestående spørregul, hvilket jo også det radikale venstre var tilhænger af, et forslag, som imidlertid ingen steder kom, som førte en stille tilværelse i et udvalg; der er vist ikke holdt ret mange møder i dette udvalg, og forslaget nåede i hvert fald ikke frem til anden behandling. Hvis det ærede